

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Social

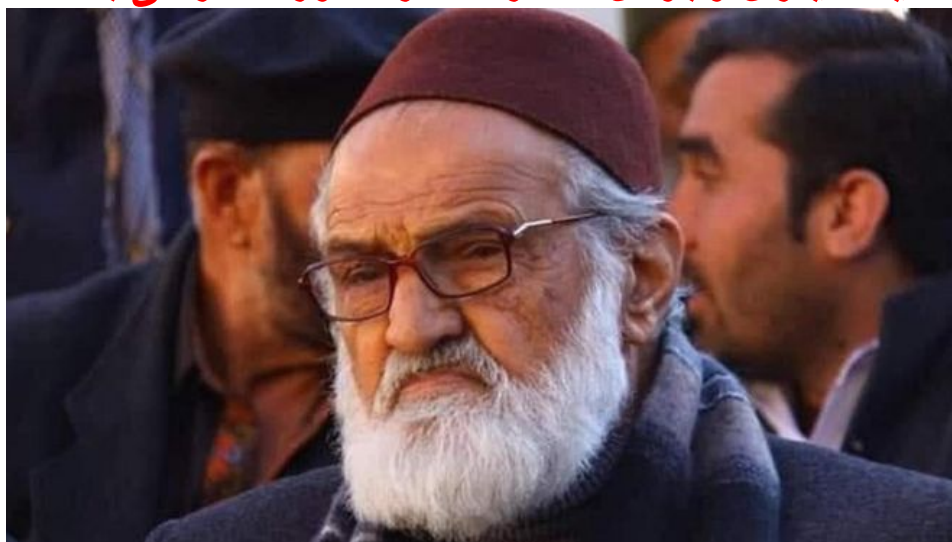
اجتماعی

یونس نگاه - کابل

۱۲ جون ۲۰۲۰

یاد حیدری وجودی شاعر نامدار کشور ما گرامی باد!

قضاوت درباره شعرش را به شعرشناسان می‌سپاریم. اما در چگونه زیستن، او نماینده بخشی از افغانستان بود که از صدای راکت و انفجار تکان نمی‌خوردند، یا شاید ریشه‌دارتر از آن بودند که طوفان‌های سیاسی و نظامی آنان را از جا بکند. این گروه از وطن‌داران ما تن به درگیری قدرت ندادند، با شعار امریکا علیه روس و روس علیه امریکا به جان هم‌وطنان خود نیفتادند. به نان و پیاز خود قناعت کردند و عمرشان نیز طولانی‌تر از پلوخواری بود که یا زیر بار دالر کمرک شدند یا از پرخوری ترکیدند. در او وطن‌داری را می‌بینم که بزرگتر از قدرت و حزب و قوم و اردو بوده‌اند.

نام و میراث حیدری وجودی از کیست؟ چه کسانی با شعر او سیاست خواهند کرد، پیرو جمع خواهند نمود، دالر بیشتر به دست خواهند آورد و آدم بیشتر خواهند کشت؟ از تسلیت‌گویی فیسبوکی پیداست که تفنگ‌داران و کسانی که سخن را بیهودمترین ابزار بشر می‌دانند و هرجا می‌روند راه خود را با میله تفنگ و لگد و مشت باز می‌کنند، بیشتر از دیگران به تمجید حیدری وجودی برخاسته اند . رهبران و قومندانانی که نامشان تداعی‌گر جنگ است در پروفایل خود از زبان وجودی می‌نویسند :

ای کاش که در روی جهان جنگ نمی بود در کارگه شیشه گران سنگ نمی بود

امیدواریم شعر او را تنها دزدان برای غم‌غلط کردن، تروریستان برای تسکین روح، رهبران برای تقویت خواب نخوانند، به دیگران هم سهمی برسد.